

AABENRAA, den 16/8 - 67

Hr. Bendik Aarberg
Boks 1261 - Bergen.

Tak for Forespørgsel pr 14 ds. !

Pr. Tryksag sender vi i Dag min Bog "Fra utrykte Kilder " og en Pjece "Forspillet" til 9. April.

Sidstnævnte er faktisk Arkiveksemlar, men De maa godt beholde det.

Udover de to Skrifter findes der strejffvis i andre Bøger Omtale af Sagen, bl. andet i Bergstedts Bøger og Red. Jordans "Histoririens Dom". Nævnte Bøger haves endnu i enkelte Eksemplarer, mens jeg har andre kun i Arkiv.

Efter Udsendelsen af "Fra utrykte Kilder" kommer jeg for en lukket "Parlamentarisk Undersøgelseskommission", men der blev ikke rejst Tiltale.

Der er et Par stenografiske Bøger med ordret Gengivelse af det, der er sagt under Forhørerne. Senere gav Folketinget Tilslutning til en parlamentarisk Kommissions - Instilling, formet som Politikerne ønskede den.

Da Den parlamentariske Kommissions Formand, Folketing mand, Dommer Holm , senere blev pensioneret , udtalte han i et Afskedsinterview med Jyllands-Posten, at fiden sjm Formand for nævnte Kommission var en meget ubehagelig Tid, fordi Arbejdet først og fremmest gik ud paa at dække Politikerne og Partierne.

Trods den parlamentariske Frikendelse af Politikerne , tror de fleste alligevel, at der har fundet dansk-tysk Aftale om Besættelsen Sted.

Venlig Hilsen

A. Olesen

A. Olesen (Hand)

I OLES' NS FORLAG

AABENRAA

AABENRAA, den 24/8 - 67

Hr. Bendik Aarberg
Bergen.

Tak for Brev og Tak og Kvittering for Kr. 30.00 samt Bestilling paa Revision Aaret ud.

Vi er ganske enige om, at det ikke var noget forkert i Danskerne indgik paa Aftale med Tyskland. Det fremgaar ogsaa af utrykte Kilder.

Maar vi har rejst Sagen, er det, fordi Aftalen ikke harmonerer med den saakaldte Udrensning efter 1945 og ejheller med den Selvredning Politikerne etablerede.

Under Rostocksagen indrømmede Justitsministeren da ogsaa, at hvis Forudaftalen med Tyskerne kunde bevises, vilde Udrensningen falde til Jorden.

Men det er jo umuligt at faa Beviser godkendt, naar Magthaverne ikke ønsker det.

Pr. Tryksag sendes "Historiens Dom" Til Norge sender vi altid pr. Tryksag i Stedet for Pakker, da Modtageren ellers skal ulejliges til et Toldkontor.

Bogen har alligevel næppe større norsk Interesse, hvorfor De heller ikke skal betale for den.

De 10 Kr. fra sidst er med Tak noteret betalt.

Venlig Hilsen

A. Olesen

A. Olesen

113155

Morgenbladet forsøker å undertrykke sannheten

Overlege Scharffenberg hadde den 6. august 1953 en artikkel i Morgenbladet hvor han gjennomgikk «Rostocksaken», som vi tidligere har gjennomgått i Folk og Land.

Redaktør Olesen i «Revisjon» ndte Morgenbladet et tilsvaret til overlegens artikkel, men fikk den i retur med en motivering som vel er typisk for dagens pressenivå i Norge. Morgenbladets redaktør, Birger Kjldal, skriver nemlig:

... Jeg har lest Deres innlegg, men jeg kan ikke erkjenne nødvendigheten av at en norsk avis i detaljer drøfter det spørsmål overlege Scharffenberg har berørt i sin artikkel.

På dette brev fra Morgenbladet svarer redaktør Olesen:

Aabenraa den 27-8 53.

Hr. Redaktør Kjldal,
Morgenbladet, Oslo.

Med Beklagelse har jeg med Brev pr. 25 ds. modtaget mit Indlæg som Svar til Hr. Overlæge Scharffenberg i retur med en Motivering, jeg staar uforstaaende overfor. Det var jo Overlægen der aabnede Diskussionen i Deres Blad med Paastande og en Konklusion, der i højeste Grad trænger til Korrektur for saavidt man har Interesse i at faa Sandheden frem om Forhold, der ikke heller kan være ligegyldige for Norge.

Det er mig uforstaaeligt, når Hr. Scharffenberg og Morgenbladet overfor en norsk Læserkreds, der er ukendte med Forholdene, giver det Udseende af, at de Mænd, der i de sidste Aar har først Rostocksagen frem med Opklaring for Øje, er Landssvigere, og at man saa nægter at korrigerer denne fejlagtige men

Svar til overlege Johan Scharffenberg

Av red. A. Olesen

En af Nordens fremmeste Sandhedssøgere Overlæge Johan Scharffenberg, Oslo, har i «Morgenbladet» for 6. Aug. under Overskriften «Mytendannelse om Danmarks kapitulasjon» omtalt den for Danmark betydningsfulde Rostock-Doberan-Sag, og Overlægen slutter:

«Jeg anser Doberannotet som en myte og kapitulasjonen som klok.»

Det er mig og mange i Danmark en Glæde, at en Mand af Hr. Scharffenbergs Støining og Anseelse beskæftiger sig ogsaa med denne Sag, ligesom han for Norges Vedkommende angaaende Forspillet til 9. April har gjort det saa grundigt i sin Bog «Norske aktstykker til okkupasjonens forhistorie», men Konklusionen forbavser mange, og jeg synes ikke, at den Grundighed, der viser sig saa fremtrædende i ovennevnte norske Bog, er kommet til sin Ret i Artiklen i «Morgenbladet». Indledende vedegor Overlægen for Begivenhederne i Kobenhavn om Morgenen den 9. April 1940 og kommer derefter ind paa Diskussionen om, hvorvidt der forelaa en dansk-tysk Aftale om en

grove Beskyldning. Sagen er ført frem af os, der er nævnt i Slutningen af mit Indlæg, og ingen af os er tiltalt eller dømt for Landsdsvig.

Efter dansk Presselov er Pressen pligtig til at demontere urigtige Paastande, men det er jo muligt, at saadanne Bestemmelser ikke findes i Norge og maa ske navnlig ikke, naar det drejer sig om udenlandske Statsborgere.

Med Høijagtelse

A. Olesen.

På annen plass i dagens avis har vi gleden av å offentliggjøre red. Olesens svar til overlege Scharffenberg.

kampløs Besættelse som hævdet i mit Skrift, «Fra utrykte Kilder», 1951 og i min Pjece fra i Aar, «Forspillet til Danmarks kampløse Besættelse 9. April 1940», med Beretningen, hvor Professor von Leers under Eds Tilbud erklærer at Rigsfører Heinrich Himmler har betroet ham de nærmere Omstændigheder vedrørende en Aftale med Danmark om Besættelsen.

Hr. Scharffenberg betvivler «verdien af denne erklæring» og anfører bl. andet:

«Samtalen med Himmler skal ha funnet sted 1943, von Leers husker ikke datoen, da kan han neppe støtte seg til noe samtidig notat.»

Svaret findes hovedsagelig i Professorens Erklæring Side 12 i anførte Pjece.

«Dermed sluttede Samtalen om Danmark, som jeg naturligvis efter alle disse Aar og efterfølgende Begivenheder kun kan gengive efter dens Indhold og ikke ordret. Eet fremgik imidlertid for mig med fuld Klarhed af Samtalen, nemlig at en hemmelig politisk Overenskomst, i hvilken Betingelserne for en fredelig Besættelse af Landet ved en ren symbolsk Modstand blev fastlagt, var gaaet forud for Okkupationen.»

Det er forestaaeligt, om Professoren, som ikke havde med Danmark at gøre, men var anvist en østlig Opgave, ikke noterede en Samtale med en Ven, der havde krævet Tavhedspligt. Men det er ogsaa forstaaeligt, at Himmlers Meddelelse, hvad Hovedindholdet angaar, gjorde et saa stærkt Indtryk, at det staar klart gennem Aar og Begivenheder. Iøvrigt maa Den parlamentariske Kommission eller hellere en ordinær og uvildig Ret eller eventuel en Kommission af uvildige, upolitiske Medlemmer, som er foreslaaet af tidligere Statsmini-

Forts. side 8

Svar til Side 8.

Forts. fra side 1

ster Knud Kristensen som et Programpunkt for hans nye Parti, afhøre Professor von Leers og for Resten ogsaa andre, som Den parlamentariske Kommission har forbigaaet, for Doberan-Sagen kan betragtes som opløst. Vil man ikke det, maa det have skjulte Grunde, hvilket jeg tror,

Menneskerett

(Forts. fra side 1)

gjennom. Kanskje organisasjonens makt vil vise seg å bli en samfunndsskade om den fortsetter å vokse.

Fengslene sitter mange uheldige mennesker. I Nes på Romerike traff jeg på en mann i hvit kittel og gullbriller. Han var kokk i fengslet og flink som det. Han kunne flere språk og jeg hadde følelse av at han sto intellektuelt over meg. Halve livet sitt hadde han tilbrakt innenfor — kom han ut varte det ikke lenge for han lå i sola.

Mange synes i dag at de har rett og samfunnet urett. Det er utvilsomt blant det jevne folk en økende kjensle av at det er mye uriktig i det arbeidet som Stortinget gjør, og som alle partier ofte er enige i.

Vi har etter hvert fått et utall av offentlige kontorer. Tusener av funksjonærer har makt til å avgjøre saker som kan bety alt for den enkelte. Få unngår i løpet av sitt liv å komme borti det offentlige på en eller annen måte. Stort sett gjør funksjonærene sitt beste. Men ikke alltid. Talemannen hadde selv fått en henvendelse om å hjelpe i en sak. Han kom opp på et kontor hvor den damen som hadde avgjort saken satt med beina slengt på en stol og stelfjeset. Det gikk temmelig greit, inntil han slo i bordet og presenterte seg.

Han så det som meget viktig at ulempene ved den stadig økende administrasjon ble avdempet. Det gjelder å hindre at vi blir inn i et byråkrati som i tendensen til «vi alene vite» kan ligne det som var før den franske revolusjon. Formene kan skifte, men vi må finne utveier til å hote på den urett som samfunnet kan komme i skade for å begå og for å hjelpe dem som er falt i et av de hull som juridisk eksisterer i Art lovverk.

Overlegen vil give mig Ret i. Hr. Scharffenberg skriver videre:

«Men det kan bebreides dr. Munch at han ikke trodde på advarslerne fra den daværende marineattaché i Berlin, Kjølens, og gesandten Zahle. Med særlig kurer sendte Zahle 4. april 1940 innberetning om «at den svenske Marineattaché kl. 13 Dags Dato indfandt sig hos Gesandtskabets Marineattaché og meddelte i kort sammentrængt Form følgende, som han havde fra absolut paalidelig Kilde indenfor Ober-Kommando Wehrmacht: Der forestaar en «Agression mod Danmark, som skal finde Sted i næste Uge» o. s. v. Samme meddelelse fik Kjølens 4. april fra den hollandske militærattaché Sass.»

«Og Hr. Scharffenberg slutter: «Men hverken dr. Munch eller dr. Koht ville tro paa advarslerne, begge synes å ha vært slått med blindhet — eller kanskje lukket de krampaktig øynene, selv efter senkingen 8. April kl. 13 av Rio de Janeiro med okkupasjónstropper.»

Naar man fuldender Billedet med det Den parlamentariske Kommission ogsaa har oplyst i sine Beretninger, nemlig at den danske Forbindelsesofficer Oberstløjtnant Lunding i Tiden fra 4. April, da Dr. Munch med særlig kurer modtog Efterretningerne fra Berlin, og helt til den 8. April daglig sendte flere Rapporter til Regeringen om den tyske Besættelseshærs March mod Nord, indtil den stod lige Syd for Grænsen, maa det staa klart, at Dr. Munch og de øvrige Medlemmer af Regeringen ikke har kunnet være saa godtroende, at de ikke med Sikkerhed var klar over, at en Indmarch var nær forestaaende.

Helt «slått med blindhet», som Scharffenberg antyder, var man ikke. Den 8. April blev Mandskabet paa Midtlandsgrundfortet i Farvandet udenfor København udskiftet, saa der kun var Rengøringsmandskabet paa Fortet og en Kanon med Tændstikker i Laasetøjet, da en tysk Handelsdamper faa Timer senere passerede Fortet og Minefeltet, lagde til ved Langelinie med en Haandfuld Soldater, der «indtog» hele København. Bedre var det jo ikke ved Grænsen, hvor Minister Vilh. Buhl den 8. April havde givet

Grænsegendarmeriet Ordre til under ingen Omstændigheder at skyde, hvis Tyskerne gik over Grænsen. Flakskytset i Rodekro blev afmonteret den 8. April.

Flere af disse Ting krævede dog en vis Handling, hvis Forudsætning var et aabent Blik for en foreliggende Situation. I Gedser gik Tyskerne uhindret i Land, efter at Vejene Dagene før var sat i farbar Stand, og marcherede uantastet helt til Nykøbing, ca. 30 Km. Indberetninger fra Statstjenestemand til Forsvaret blev afvist som noget de ikke havde med at gøre.

Alt dette er ikke Opfindelser af «Landsvigere». Det står at læse i Den parlamentariske Kommissions Beretninger. Ikke mindst paa Baggrund af det, der er sket efter 5. Maj 1945, kræver hele Sagen en Jangt mere vidtgaaende og uvildig Undersøgelse end den. Den parlamentariske Kommission og Domstolen har foretaget, for Kommissionens Vedkommende, udelukkende af Politikere, der bag lukkede Døre har siddet til Doms i egne Sager, likesom Domstolen som Anklager har en af Kommissionens Medlemmer, der partimæssigt er stærkt impliceret i Sagen, og derfor ikke opfylder Retsejlovens Bestemmelser om Uvildighed. Sagen kan ikke sluttes, før der er foretaget en Undersøgelse efter det rigtige Princip, Overlæge Scharffenberg selv gaar ind for i sin overfor nævnte Bog Side 8.

«Norges fremtidige politik bør bygges paa den historiske sandhed — ikke på fortælle og løgn.»

«Dette maa naturligvis ogsaa gælde for Danmark, og det skulde vel være muligt, at Hr. Scharffenberg gaar i Bresjen for sit eget Princip ogsaa naar det gælder et Broderfolk.»

Norske Læsere, som ikke er inde i danske Forhold, kan let af Hr. Scharffenbergs Artikel faa det Indtryk, at det nærmest er «Landsvigere», der ønsker Opklaring af Forspillet til Danmarks 9. April:

«Senere har denne mistanke især vært holdt vedlike i en krets som har følt seg urettferdig behandlet ved landsvikeroppjøret og derfor har gått til motangrep.» hedder det i Artiklen. Jeg, der dog — ogsaa gjennom mit Blad — har en førende Rolle i Arbeidet for Opklaring, er hverken tiltalt eller straffet for Landssvig eller lignende.

Mot tysk infiltrasjon

Medlemskapet i NS

Det har vært mange som etter «frigjøringen» har måttet unngjelde for sitt medlemskap i NS til tross for at de bestemt heydet å ha meldt seg ut av bevegelsen. De «sto i kartotekene» sa påtalemyndigheten, og da nyttet det ikke med noen innvendinger. Nå nærer jeg ikke noen synderlig sympati for dem som har hoppet av — det være langt fra — men jeg tror likevel det kanskje kunne være grunn til å se litt nærmere på hvorfor disse folks utmeldinger ikke ble tatt ad notam av bevegelsen. Det dreide seg nemlig her om «konstitusjonell nødrett» av høyeste klasse, og den holdning som bevegelsen inntok i heromhandlede henseende hadde en adskillig videre og edlere hensikt enn bare å tviholde på medlemmer.

I 1942 var jeg blitt kalt inn til økonomilederen i Oslo for å redegjøre for inntrått svikt i kontingentinnbetalingen og kom ved anledningen i diskusjon om dette med en del tilstedeværende ungdommer. Quisling — som uten at jeg hadde vært oppmerksom på det — hadde påhørt diskusjonen, ba meg om å bli med inn på sitt kontor. Her ga han meg forklaringen på hvorfor det var så mer enn alminnelig om å gjøre å opprettholde bevegelsens medlemstall. Han sa:

«Forstår De da ikke, mann, at medlemsbokene for enhver pris må holdes i orden, og at medlemmene nå må slutte godt opp om bevegelsen slik at vi klarer å holde utlendingene utenom norsk styre og stell. Hva ville De — som fagorganisasjonsmann — si om stat

og kommuner, fagorganisasjonen, kooperasjonen osv., osv. administrativt skulle bli tatt hånd om av besetelsesmakten? Forstår De følgene?»

Og — jeg forsto. Forsto hvor brennende opplyst Quisling var av bestrebelsene for å holde tyskerne utenom norsk administrasjon. Forsto hvor det var avgjørende for Quislings motstand mot Terbovens innblandingsplaner at medlemstallet kunne holdes oppe på en viss høyde. Forsto at den «konstitusjonelle nødrett» som her gjorde seg gjeldende, berettiget til en tøyning av medlemstallet — selv om det skulle skje ved å la bordet fange og ikke innvilge utmeldinger.

I dette som i alt annet hadde Quislings forholdsordrer en sterk nasjonal bakgrunn. Så langt det over hodet var ham mulig berget han norsk administrasjon for tysk infiltrasjon.

B—n.

FORVARSLER?

Over Bonn fortelles det, at tsjekkiske har igangsatt instruksjonskurs for offiserer som skal gjøres fortrolig med livet i Vesttyskland. Dette meddeles i forbundsregjerings «Bulletin» som mener at det er en forberedelse til en militær okkupasjon av Vesttyskland, som skal gjennomføres av Tsjekkoslovakias og Østtysklands armeer og politi. Detaljer om dette er blitt droftet ved et besøk som general Vincens Müller ved Sovjets politi har avlagt i Prag.

FOLK OG LAND

Utkommer hver lørdag i Oslo

Redaksjon: Postboks 1407, Oslo. Telefon 55 76 56

Ekspedisjon: Kierschowsgt. 5, Oslo — Telefon 37 76 96

Abonnementspriser:
Kr. 16, pr. år, kr. 8, pr. halvår.
Sverige, Danmark: Kr. 20, pr. år, kr. 10 pr. halvår.
Utlendet forøvrig: Kr. 24, pr. år, kr. 12, pr. halvår.

I nøytralt omslag kr. 30,— pr. år, kr. 15,— pr. halvår.

Annonsepris: 32 øre pr. millimeter over en spalte.

Løssalgspris: 40 øre.

Bruk postgironr. 16450.

Sambandstrykkeriet A/S — Oslo.

Forfatteren Johs. Höhlenberg, «Øjeblikket», der var deltager i Modstandsbevegelsen og er velkendt i Norge, er det naturligvis heller ikke, likesaa lidt som Redaktør, Pastor Rishøjgaard, «Slesvigeren», der var en af Sønderjyllands førende Modstandsfolk. Tidl. Folketingsmand, Pastor J. Schmidt, som Overlegen nævner, er heller ikke tiltalt eller dømt.

Jeg for mit eget Vedkommende synes, jeg har et rimeligt Krav paa Berigtigelse.

Aabenraa, Danmark 21. Aug. 1953. A. Olesen.